

læse den paagældende Paragraf i Sparekasseloven saaledes, at det virkelig er i Overensstemmelse med Loven, naar der er givet ny Banker disse Stempelbegunstigelser. Det synes ogsaa, at Ministeriet har valgt forskellige Fremgangsmaader til de forskellige Tider med Hensyn til saadanne ny Banker. Der kunde findes Masser af Eksempler paa, at man har stillet sig anderledes det ene Aar end det andet, ja, at der endog det samme Aar har været forskellige Optættelser. Det synes i hvert Fald at fremgaa af, hvad jeg har kunnet finde ud af de ministerielle Skrivelser og Lovtidender fra de paagældende Aar. Jeg skal eksempelvis blot nævne, at man den 31. Marts 1885 har givet Landbobanken i Slagelse den i Loven af 11. Februar 1863 omhandlede Stempelbegunstigelse, saa vidt jeg kan se uden noget som helst Forbehold — det fremgaar i hvert Fald ikke af den Skrivelse, der findes i Lovtidende — medens man ved Skrivelse af 30. November samme Aar har givet Kjøbenhavns Handelsbanks Filial i Viborg Stempelbegunstigelse i Henhold til nævnte Lov, dog med Undtagelse af Stempelfrihed for Kontrabøger. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke, hvad der gør, at man i det ene Tilfælde giver en Bank Stempelbegunstigelse, men i et andet Tilfælde samme Aar siger, at en Bank skal have de Begunstigelser, som nævnes i Loven, med Undtagelse af Stempelfrihed for Kontrabøger. Der kunde, som sagt, nævnes mange flere Eksempler paa de Overensstemmelser, der saaledes have været i Administrationens Stilling over for de til de givne Tider foreliggende Tilfælde. Men det skal jeg ikke opholde mig ved.

Spørgsmaalet synes nu at være blevet mere aktuelt derved, at der fremdeles opstaar ny Banker, men ogsaa derved, at den almindelige Befolkning, for saa vidt den har Penge at sætte i Banker eller Sparekasser — det er desværre ikke mange af os, der have Penge dertil, vi have i alt Fald ikke ret mange — ikke længere staar med den Ængstelse over for Bankinstitutionerne, som kan siges at have været almindelig i tidligere Aar. Dette i Forbindelse med, at ogsaa den almindelige Befolkning i langt højere Grad nu end for en Del Aar siden har været henvist til eller været nødt til at benytte Bankinstitutionerne, har ført til, at der efterhaanden er blevet oprettet flere og flere af, hvad jeg kunde fristes til at kalde virkelige Landbobanker. Der er Masser af de Bankinstitutioner, der nu staa paa For-

tegnelserne i Ministerialtidende, der have Navn af Landbobanker. I Regelen turde det være, at det er Købmandsbanker, som tage saadant et pynteligt Navn for maaske at faa nogle flere Landmænds Penge ind i dem. Men der er, som sagt, i de senere Aar blevet oprettet mange, som kunne siges at være virkelige Landbobanker, hvor altsaa den almindelige Landmand, vel i Reglen den almindelige Gaardmand, dels sætter sine Penge ind og dels henvender sig, naar han i en snæver Vending har Brug for et større eller mindre Beløb. Det er en Selvfølge, at disse ny Banker føle sig brøstholdne over for deres Konkurrenter, de tidligere Banker, som altsaa i Henhold til den gældende Lov eller Administrationens Afgørelser have faaet de Stempelbegunstigelser, der er Tale om. Her er der specielt Spørgsmaal om Frihed for Stempel paa Kontrabøger.

Det er, som sagt, dette Forhold, der har foranlediget, at Spørgsmaalet er kommet frem til Drøftelse i Finansudvalget. Det er min Overbevisning — og jeg tror at turde sige, at den ogsaa er almindelig i Finansudvalget —, at nogen virkelig tilfredsstillende Løsning af dette Spørgsmaal vil man ikke kunne naa uden ved en Lov om Sagén. Men for saa vidt der maatte gaa en Del Aar, inden man enedes om en saadan Lov, og det altsaa bliver Administrationens Sag at afgøre, hvordan man skal forholde sig dels med de Banker, som findes, og dels med ny Banker, som maatte oprettes eller søges oprettede, er ogsaa Opfattelsen noget forskellig inden for Finansudvalget. Jeg tror dog at turde sige, at den langt overvejende Stemning er for, at Administrationen skal være varsom med at give ny Banker Stempelbegunstigelser, og at man langt hellere, hvis det var gørligt, saa, at Stempelbegunstigelsen blev tagen fra de Banker, som have den. Det er desværre saadan, at det ikke kan lade sig gøre før 1910. Men havde vi f. Eks. staaet over for at skulle have Stempelbegunstigelserne fornyede, tror jeg at turde sige, at det langt overvejende Flertal i Finansudvalget vilde have holdt paa, at man skulde modsætte sig, sige Nej til en Fornyelse af disse Begunstigelser for de bestaaende Banker. Et synes jeg er klart, og det er, at den bestaaende Ordning er i Virkeligheden uholdbar. Ifølge denne have vi et Tilsyn med Sparekasserne, som i mangt og meget maa siges at være paa dette specielle Omraade meget ufyldstgørende eller i alt Fald for en Del ufyldstgørende. Thi nu gaar en stor